

iubire contratimp

Ursu Marian Florentin

Eu te aștept și-acum la ultima adresă
La care-am stat cu tine cam un anotimp
E o mansardă într-un vechi hotel de clasă,
E-o cameră închiriată contratimp

E camera la care am plătit chirie
În vechi monede cu efigii de argint
Unde ne-am fi putut iubi o veșnicie
Nu doar de la un răstimp la alt răstimp

Este odaia cea mai veche din mansardă
Care se lumina când trupu-ți fremăta
O nepereche mă pândește din oglindă
Și prin clepsidre reci mai caut umbra ta

Este un imobil ce nu mai are număr
În care-ți simt parfumul dup-atâta timp
E o mansardă veche care-aș vrea s-o cumpăr
Să rătăcesc prin amintire, contratimp